Lumi és a sötét, sötét ösvény

Lumi egyedül viszi a pitét a sötét kerti ösvényen a tóparti mulatságba. Magas alakok állnak az út mentén, apró szemek csillognak a bokorban, a kidőlt fatörzs felől pedig valami dörmög.

Sötét, sötét este volt. A sötét, sötét kertben kanyargott egy sötét, sötét ösvény. A sötét, sötét ösvényen világított egy kicsi lámpás.

Lumi vitte.

A másik kezében kosár volt, benne a nagymama almás pitéje. A barátai a tóparton várták a halloweeni mulatságra.

Délután még együtt faragtak tököt, de a sün közben folyton ásítozott. Azt mondta, hazamegy a kidőlt fatörzshöz, ahol lakik, lepihen egy kicsit, és majd utánuk megy.

Mire a pite kisült, besötétedett.

„Ha megvárod, amíg feljön a hold, világosban mehetsz”, mondta a nagymama.

Lumi egy kicsit félt a sötétben, de nem akarta, hogy a barátai sokáig várjanak. A nagymama meggyújtotta neki a lámpást, és Lumi elindult. Az ösvény a napraforgók mellett vitt, aztán a kökénybokor mellett, aztán a kidőlt fatörzs mellett, egészen a tóig.

A lámpás fényében egyszer csak magas, vékony alakok tűntek fel az ösvény mellett. Sorban álltak, és nem mozdultak.

„Jó estét!”, mondta Lumi halkan.

Senki nem felelt.

Lumi megijedt, de nem fordult vissza.

„Ki van ott?”, kérdezte Lumi, és felemelte a lámpást.

Most már a tetejük is látszott. Száraz napraforgók voltak, és lógott a nagy, magos fejük.

Lumi napraforgóknak kívánt jó estét! Elnevette magát, és ment tovább.

A kökénybokornál sok-sok apró, fekete pont csillogott a lámpás fényében.

Lumi megtorpant, és most még jobban félt. Ki nézi őt ennyi szemmel, és miért nem pislog egyik sem?

„Ki van ott?”, kérdezte Lumi, és felemelte a lámpást.

Most már az egész bokor látszott. Nem szemek voltak, hanem érett, fekete kökények.

„Hát persze, hogy nem pislogtatok!”, mondta Lumi megkönnyebbülten.

Ment tovább. Egy darabig csak a saját lépteit hallotta.

Aztán a kidőlt fatörzs felől mély hang jött.

Valami dörmögött. Elhallgatott. Aztán megint dörmögött.

Lumi megállt. A szíve nagyot dobbant. Legszívesebben visszaszaladt volna a nagymamához. De a barátai vártak rá, és a pite is nála volt.

Lumi tett egy lépést előre.

„Ki van ott?”, kérdezte Lumi, és felemelte a lámpást.

A kidőlt fatörzs odvában a sün aludt, összegömbölyödve. Ő horkolt ilyen nagyokat, és minden horkolásnál megrebbent egy falevél az orra hegyén.

Lumi akkorát nevetett, hogy a sün felébredt. Kinyitotta az egyik szemét, és megszagolta a levegőt.

„Almás pite?”, motyogta.

„Az bizony”, mondta Lumi. „Gyere, kérlek, a többiek már várnak!”

A sün nagyot nyújtózott. „Nem is aludtam”, mondta. „Csak lehunytam a szemem.”

A tóparton a nyuszi, a béka meg a kisegér már nagyon várták őket. A kisegér macskafület tett a fejére, és büszkén mutatta mindenkinek. Egy nagy kövön világítottak a délután faragott tökök.

Szétosztották a pitét, a sün kétszer is vett belőle. Aztán sorban ijesztő meséket mondtak egymásnak. A nyuszi egy répáról mesélt, amelyik visszaharapott, a béka pedig egy óriási szúnyogról.

Amikor Lumira került a sor, elmesélte, mit látott és mit hallott a sötét ösvényen.

„Én nem is horkolok!", mondta a sün.

Ezen a béka brekegve nevetett.

Közben a tó fölött feljött a hold. Nagy volt és kerek, és az egész kertet bevilágította.

Fényes, fényes este volt. A fényes, fényes kertben kanyargott egy fényes, fényes ösvény. A fényes, fényes ösvényen világított egy kicsi lámpás.

Lumi vitte hazafelé, és mellette ballagott a sün.

„Nem féltél egyedül a sötét ösvényen?", kérdezte a sün.

„De, féltem", felelte Lumi. „Háromszor is nagyon megijedtem."

„És mégis mindháromszor megnézted, mi az", mondta a sün. „Akkor háromszor voltál bátor."

A kidőlt fatörzsnél a sün jó éjszakát kívánt, és bebújt a vackába. Lumi még három lépést sem tett, amikor mögötte megint dörmögni kezdett valaki.

Lumi most nem kérdezte meg, ki van ott, és a lámpást sem emelte fel. Tudta.

Elmosolyodott, és ment haza a fényes, fényes ösvényen.

vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Te mit csinálsz, ha a sötétben valami ijesztőnek látszik?
2. Mit gondolsz, mi segített Luminak, hogy ne szaladjon vissza a kidőlt fatörzsnél?
3. Miért nem kérdezte meg Lumi hazafelé, hogy ki dörmög a kidőlt fatörzsnél?